

[Ivar Poulsen.]

hinanden og i det hele taget administrere

Når socialministeren nævner, at der er en ikke uvæsentlig forskel på, hvad der modtages i forskellige situationer, hvor trangen er den samme, så er en koordinering åbenbart meget nødvendig, da den samme trang vel i princippet må forudsætte samme ydelse.

Naturligvis må kommissionens nedsættelse ikke blive en bremse for en videre udvikling af lovgivningen, men på den anden side bør vi vel også holde os for øje, at den stykkevis udvikling netop har bragt os i den situation, som den højtærede socialminister nævner, at en ønskelig større administrativ og organisatorisk sammenhæng mangler, hvilket også må forstærke det her udtalte ønske om, at kommissionen arbejder hurtigt, naturligvis uden at der skal være tale om jagt.

Vi er glade for den højtærede socialministers udtalelse om, at kommissoriet skal tage hensyn til den gavnlige side af de bestræbelser, borgerne udfolder for selv at sikre sig imod eventuelle trangssituationer, og herigennem også må iagttage ønsket om at fremme opsparringen.

Herudover skal jeg kun gøre et par bemærkninger til det bilag, der følger med forslaget med hensyn til kommissionens sammensætning. Det foreslås, at kommissionen bl. a. kommer til at bestå af en repræsentant for hvert af de udvalgsberettigede partigrupper i folketinget, og så nævnes tallet 5. Hertil er bl. a. at sige, at ingen ved, hvor mange udvalgsberettigede partier der er i folketinget efter valget den 22. september, eller om de partier, der er udvalgsberettigede i dag, også er det efter valget. Derfor synes jeg, at der kan opstå en vanskelig situation, hvis et nyt parti kommer ind i folketinget med så mange mandater, at det er udvalgsberettiget — og det er jo set før — medens et parti, der i dag er udvalgsberettiget, måske ikke er det efter valget, således at det ikke er sikkert, at der netop er 5 udvalgsberettigede partier i folketinget efter valget, og det vil sige i den tid, hvori kommissionen kommer til at udføre sit arbejde.

Men det, jeg særlig gerne vil spørge den højtærede minister om, er, om ministeren ikke ville finde det rimeligt, at de ikke-udvalgsberettigede partigrupper fik ret til

at lade en repræsentant følge udvalgsarbejdet uden stemmeret og uden ret til at udtale sig i betænkningen og for vor skyld også gerne uden taleret, blot således at ethvert parti, der er repræsenteret her i folketinget, fik mulighed for at følge med i kommissionens arbejde og de mindre grupper fik det samme kendskab til de forskellige spørgsmål og deres behandling som de udvalgsberettigede partiets medlemmer, og her stiller forholdstalsvalgmåden sig i hvert fald ikke i vejen. De ikke-udvalgsberettigede partier kommer dog til sin tid til også at skulle tage stilling til de lovforslag, som eventuelt vil blive fremsat på en kommende udvalgsbetæknings grundlag.

Endelig vil jeg gerne rette et andet spørgsmål til den højtærede socialminister. Der står i bilaget, at i kommissionen skal 2 medlemmer fra sygekasserne have sæde. Der går jeg selvfølgelig ud fra som givet, at den ene repræsentant bliver for de statsanerkendte sygekasser og den anden for de private sygekasser og sygeforsikringsforeninger. Hvis ikke min opfattelse her er rigtig, vil den højtærede socialminister forhåbentlig rettede mig.

Som nævnt kan mit parti stemme for forslaget.

Viggo Hauch: Når jeg ikke ser mig i stand til at stemme for det foreliggende forslag til beslutning, skyldes det ikke, at jeg er uenig med mit parti i dets ønske om nedsættelse af en sociallovskommission, men alene principielle synspunkter med hensyn til kommissionens rette sammensætning.

Det, der skal være hovedformålet med kommissionen, er en forenkling og effektivisering af vor socialadministration og en undersøgelse af, på hvilke punkter vor sociale politik bør udvikles videre på andre felter end dem, vi i dag har dækket. Derfor er det min absolutte, principielle opfattelse, at der i en sådan kommission ikke bør sidde repræsentanter for organisationer, der alene er dannet for at varetage visse sociale nyere særinteresser, og kun visse af disse organisationer. Vi burde for længe siden være ude over det punkt, hvor politiske partier falder for fristelsen til at gøre velfærdsforanstaltninger til trumf i det politiske spil om stemmerne; men det forekommer mig, at den højtærede socialminister ved sit forslag til